

ιερὰ βιβλία των, ὡς φοβεροὶ κατανήσαντες διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ θυμοῦ των πρὸς ἀπαντας δοσοὶ αὐτοὺς ἐπλησίαζαν· αἱ δὲ ἀκαθαρσίαι τῶν, ὡς ἰστοροῦνται πρὸς μίμησιν τῶν ἄλλων, εἶναι πειρατικώτεραι παρὰ νὰ φέρουσι ποτὲ εἰς Εὐρωπαϊκὸν ὥτιον. Πρὸς δὲ τούτοις, ἡ ἐπιρρόη αὐτῶν εἰς τὰ δημόσια ἦδη εἶναι τόσον φιλαρτική, ὅστε πᾶσα ψυχὴ φιλάνθρωπος κινεῖται εἰς οἰκτον ὁμοῦ καὶ ἀγανάκτησιν. Τοὺς ἐπαίτας τούτους δὲν ὑποβλέπει τὸ δημόσιον οὕτε περιφρονεῖ, ὡς ἔκεινους οἵτινες οὐδὲν ἄλλο συστατικὸν ἔχουν εἰμὴ τὴν δυστυχίαν αὐτῶν. Πολλοὶ μὲν τὸν πλέον πεφωτισμένων Ἰνδῶν ἀποστρέφονται αὐτοὺς, καὶ μάλιστα εὑχονται νὰ τοὺς ἡνάγκαζεν ἡ κυβέρνησις ὅστε νὰ ἐργάζωνται ἄλλ’ ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, τινὲς εὐκατάστατοι περιπολοῦνται αὐτοὺς μετὰ μεγίστου σεβασμοῦ, καὶ ποτε προσκαλοῦσι τινὰς αὐτῶν εἰς τὰς οἰκίας των, πίνουν τὸ νερὸν μεθ’ οὗ αὐτοὶ ἔνιψαν τοὺς πόδας των, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ συμποσίου τρώγουν τὰ περισσεύματα τῶν πινακίων των. Ὑπὸ δὲ τοῦ κοινοῦ λαοῦ θεωροῦνται ὡς μικρόν τι τῶν θεῶν ὑποδεέστεροι, καὶ πολλάκις σχεδόν προσκυνοῦνται. Εἶναι προνομιούχοι καὶ ὑβριστικοὶ ἀρπαγεῖς, αὐθαδῶς ἀπαιτοῦντες τὰς συνεισφορὰς τῶν χαμερπῶν καὶ δεισιδαιμόνων Ἰνδῶν. Αἱ ὀκνηραι προσέτι ἔξεις αὐτῶν, καὶ τὰ αἰσχρά των ἀσματα, φέρουν εἰς παντὸς σίδους ἀκαθαρσίαν, καὶ εἰς κλοπὰς ἀδιακόπους.

### Η ΡΩΣΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ.—ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ.

Συνέχεια ἀπὸ Σελ. 75.

ΟΤΧΙ μόνον εἰς τὰ ἐργοστάσια, ἄλλὰ καὶ εἰς τὰς οἰκίας κατασκευάζουν οἱ Ῥώσοι πάμπολλα χειροτεχνήματα. Πολλαὶ κυρίαι βάλλουν ὡς ἐπιτοπλεῖστον τὰ τέκνα τῶν οἰκιακῶν δούλων εἰς τὸ κέντημα καὶ εἰς παντοειδῆ ἄλλα ἐργάζειρα. Αἱ γυναῖκες καταγίνονται εἰς τὸ κλάδειν, ὑφαίνειν, πλέκειν, κτλ. διότι ἐντὸς τῆς Ῥωσίας ὀλίγον ἀξίζει ἡ ἀκατέργαστος ὡς πρὸς τὴν κατεργασμένην ἔλην. Τὰς χωρικὰς μόλιστα ἐπανοῦσι σχεδὸν δῆλοι οἱ τὴν Ῥωσίαν περιελθόντες διὰ τὴν φιλοπονίαν αὐτῶν. ‘Τὰς συζύγους τῶν χωρικῶν,’ λέγει ὁ πεζοδρόμος Κοχράνης, ‘εύρηκα πάντοτε εἰς ὠφέλιμόν τι ἔργον ἐνησχολημένας· κάμνουν ἀριστα χονδρὰ μάλλινα καὶ λινᾶ ὑφάσματα, ὡς καὶ πλέκουν καὶ κλάδουν. Αὐταὶ οὐχὶ μόνον δῆλα τὰ οἰκιακὰ ἔργα ἐπιφορτίζονται, ἄλλα καὶ ἀπὸ τὰ τῶν ἀγρῶν συμμετέχουν.’ Εἰς τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία τὰ ἐπὶ τῶν ὁχθῶν τοῦ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Σιβηρίαν Κολύμα, ‘αἱ γυναῖκες κεντοῦν χειρίδας, σκούφους, ὑποδήματα, καὶ ἄλλα διάφορα, μὲ πολλὰ εὔμορφον τρόπον.’ Ἀναμφιβόλως πάμπολλα βαμβακερὰ, λινᾶ, καὶ μάλλινα ὑφάσματα χειροτεχνεῖ πρὸς ἴδιαν αὐτῆς ἀνάλωσιν ἡ Ῥωσία. ‘Η κυβέρνησις μεγάλως προσπαθεῖ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὰ κατ’ οἰκον χειροτεχνήματα, καὶ οἱ ἔξω ἐπίτροποι αὐτῆς ἔχουν διαταγὰς νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν Πετρούπο-

λιν ἔκτυπα νέων μηχανῶν, καὶ ὑποδείγματα καινῶν χειροτεχνημάτων· πολλάκις δὲ καὶ μισθόνουν αὐτοὶ ἄλλοι· θενεῖς τεχνίτας νὰ ἐπιστατῶσι Ῥωσικὰ ἐργοστάσια. Μεγάλαι προσπαθήσεις ἔγιναν ἐντὸς ὀλίγων ἑτοῖ πρὸς βελτίωσιν τῆς ποστότητος καὶ ποιότητος τοῦ Ῥωσικοῦ μαλλίου. Τὸ Μερινὸν πρόβατον ἐπέτυχον νὰ οίκειώσωσιν οὐχὶ μόνον εἰς τὰς κεντρικὰς καὶ νοτίους ἐπαρχίας, ἀλλὰ καὶ παφαὶ τὴν Βαλτικὴν εἰς τὴν Ἐσθονίαν καὶ Λιθουνίαν, σπου, ὃν καὶ ἡ φύσις ὀλίγον συνεργῇ, ἡ μεγάλη δύναμις ἐπιμέλεια, ἡ ἀναγκαῖα εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς μάνδρας. ἐπ’ φερεν ὅστε ἡ βελτίωσις τοῦ μαλλίου νὰ ἦναι αὐτοῦ ὅχι ὀλιγώτερον, ἵσως δὲ καὶ μᾶλλον, ταχεῖα, παρ’ εἰς ἄλλας πλέον εὐνοημένας ἐπαρχίας. Τὸ 1832, Ἐταιρεία πρὸς Βελτίωσιν τοῦ Μαλλίου συνεκροτήθη κατὰ τὴν Σιβηρίαν. Τὰ πρῶτα Μερινὰ πρόβατα εἰσήχθησαν εἰς τὴν Ῥωσικὴν αὐτοκρατορίαν μόλις πρὸ τριάχοντα χρόνων· ὑπάρχει δὲ τώρα ἐν ἑκατομμύριον εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἰεκατερινοστάθι, καὶ εἰς τὴν Κριμέαν καὶ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Χερσόνος πιθανῶς ἄλλα τόσα. Τὸ 1826 ἔξήχθησαν ἀπὸ τὴν Ῥωσίαν 35,800 πούδια· τὸ δὲ 1834 281,450 πούδια. Ἡ πώλησις Ῥωσικοῦ μαλλίου διὰ τοὺς Ἀγγλους ἐργοστασιάρχας ἡγήσεται πολὺ ἐντὸς ὀλίγων ἑτῶν· τὸ μὲν 1820 εἰσήχθησαν ἀπὸ τὴν Ῥωσίαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν 75,614 λίτραι μαλλίου, τὸ δὲ 1838 3,769,-102 λίτραι. Τὰ δὲ εἰς τὴν Ῥωσίαν εἰσαγόμενα μάλλινα τῆς Ἀγγλίας χειροτεχνήματα ἥλαττωθησαν, ἔκτιμωμενα £346,331 κατὰ τὸ 1820, καὶ £94,419 κατὰ τὸ 1838.

Ταχίστην πρόσοδον ἔκαμπαν καὶ τὰ βαμβακερὰ χειροτεχνήματα ἀπὸ τὸ 1824, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἐφεζῆς·  
Βαμβακεροῦ ιῆματος καὶ μίτον ἔξαγωγὴ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν  
εἰς τὴν Ῥωσίαν.

1820 . . . . .	8,762,324	λίτραι.
1830 . . . . .	18,555,753	
1837 . . . . .	24,108,593	

Βαμβακερῶν ιῆμάτων ἔξαγωγὴ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὴν Ῥωσίαν.

	1820.	1837.
Λευκὰ βαμβακερὰ {	9,754,460	980,779
ὑφάσματα {		
Βεβαμένα βαμβακερὰ {	3,449,391	145,760
ὑφάσματα {		
	13,203,851	1,126,539

Τὸ 1835 ἔγιναν νὰ καταστήματα πρὸς κλώσιμον τοῦ βαμβακίου εἰς τὴν Πετρούπολιν, Μόσχαν, καὶ Καλούγαν.

‘Ως δὲ πρὸς τὸ μετάξιον ἡ κυβέρνησις προσπαθεῖ μεγάλως καὶ νὰ παράγῃ αὐτό, καὶ νὰ συστήσῃ ἐργοστάσια πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ. Πλησίον εἰς δῆλας τὰς κυριωτέρας μεσημβρινὰς πόλεις ἐφυτεύθησαν πλεῖσται συκάμινοι ἐντὸς ὀλίγων ἑτῶν. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Χαρκόφ, ἔξαιρέτως, φυτεύονται κατ’ ἕτος 15,000 δέρματα μὲ δαπάνην τῆς κυβερνήσεως.

Τὴν πρόσδον τῶν χειροτεχνημάτων ὡς πρὸς τὴν σι-  
δηρουργίαν καὶ τὴν μαχαιροποίαν δὲν γνωρίζουμεν  
ἀκριβῶς· ἀλλ' εἰς τὸν κλάδον τοῦτον δὲν ἔγινε τοσαύτη  
πρόσδον, ὅση εἰς τὰ βαμβακερὰ, μεταξωτὰ, καὶ μάλ-  
λινα χειροτεχνήματα. Τὸ 1832 τὰ εἰσαχθέντα εἰς  
τὴν Ῥωσίαν σιδηρουργήματα καὶ μαχαιρικὰ τῆς Ἀγ-  
γλίας ἔξετιμηθησαν £27,619· τὰ δὲ τὸ 1838, £36,-  
830. Ἐκ τῆς Αὐστρίας εἰσάγει ἐτησίως ἡ Ῥωσία  
κοπτερὰ ἐργαλεῖα καὶ δρέπανα ἐκτιμώμενα £80,000.  
Τὸ 1835 ἐργοστάσιόν τι χειρουργικῶν ἐργαλείων ἐν  
Πετρουπόλει ἔχορήγησεν εἰς τὸ στράτευμα καὶ τὰ δη-  
μόσια καταστήματα ἐργαλεῖα 184,000 ῥουβλίων ἀξι-  
ζοντα. Τὸ αὐτὸν ἔτος συνεστήθη ἐταιρεία εἰς τὴν  
Μετρόπολιν διὰ τὴν κατασκευὴν ἀργυρῶν σκευῶν.

Τὰ χειροτεχνικὰ εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν καταστή-  
ματα ἀνέβαιναν τὸ 1835 εἰς 6044, ἔξι ὡν 380 συνε-  
στήθησαν κατ' ἔκεινο τὸ ἔτος. Εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν  
ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ μεταλλεῖα, χαλ-  
κουργεῖα, καὶ αἱ κάμινοι.

Ἐπὶ τέλους, ἐμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν διὰ τὰ προϊόντα  
τῆς περὶ τὰ χειροτεχνήματα Ῥωσικῆς βιομηχανίας  
εἶναι κατὰ τὸ παρὸν πάμπολλα, καὶ διὰ μάλιστα ἐτη-  
σίως αὐξάνουν.

"Επειτα ἡ συνέχεια.

#### ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΙ ΑΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ.

ΟΙ Ῥωμαϊκοὶ νόμοι δὲν ἔσυγχρουν εἰς κάνενα Ῥω-  
μαῖον νὰ ἀγνοῇ τοὺς πολιτικοὺς νόμους, οὐδὲ κάνεῖς  
Ῥωμαῖος ήδύνατο νὰ προφασισθῇ ἐπὶ κριτήριον τὴν  
ἄγνοιαν τῶν νόμων. Αὕτη η διαταγὴ φαίνεται διὰ  
ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἀπ' αὐτὴν τὴν Ἀγίαν Γραφήν· ὅπου  
ὁ Θεὸς, δίδων τοὺς νόμους εἰς τὸν Μωϋσῆν, τὸν προ-  
τάζει νὰ τοὺς φανερώσῃ εἰς δῆμην τὴν συναγωγὴν τῶν  
νιῶν Ἰσραήλ· καθὼς καὶ ἔκαστον ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλί-  
τας, ὅχι μόνον αὐτὸς νὰ τοὺς ἔξεύρῃ, ἀλλὰ καὶ τὰ τέκνα  
του νὰ διδάσκῃ\*. δὲ Μωϋσῆς προστάζει καὶ αὐτοὺς  
τοὺς, ἵερεῖς νὰ τοὺς ἀναγινώσκωσιν εἰς δῆλον τὸν λαὸν,  
ἀνδρας ὁμοῦ καὶ γυναικας. Διατί; "In' ἀκούσωσι  
(λέγει), καὶ ἵνα μάθωσι φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν  
ὑμῶν· καὶ ἀκούσονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ  
νόμου τούτου· καὶ οἱ υἱοὶ αἰτῶν, οἱ οὐκ οἰδασιν, ἀκούσο-  
νται, καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν." Καὶ  
βέβαια, ἀν δσα ἔγραφησαν, ἔγραφησαν διὰ διδασκα-  
λίαν ἡμετέρων· καὶ ἀν δῆλαι αἱ πλάναι προίρχωνται ἀπὸ  
τὴν ἄγνοιαν τῶν Θείων νόμων· τίς εἶναι τόσον ἀνόητος,  
ὅστε νὰ μὴ καταλαμβάνῃ, δῆτε εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνα-  
καίστερον εἰς αὐτὸν τὸ νὰ ἔξεύρῃ τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ,  
ἀφ' δῆτε ήτον εἰς ἔνα Ῥωμαῖον τὸ νὰ ἔξεύρῃ τοὺς πολι-  
τικοὺς νόμους τῆς Ῥώμης; 'Ο Ῥωμαῖος πολίτης,  
ἀγνοῶν τοὺς νόμους τῆς ἴδιας πατρίδος, ἔκινδυνεν νὰ

ζημιωθῇ τὸ περισσότερον αὐτὴν τὴν πρόσκαιρον ζωὴν·  
ὅ δὲ Χριστιανὸς, τοῦ ὁποίου τὸ πολίτευμα εἶναι εἰς τοὺς  
οὐρανοὺς, ἀν ἀγνοῇ τοὺς νόμους αὐτῆς τῆς οὐρανίου  
πατρίδος, κινδυνεύει νὰ ἔξορισθῇ διὰ παντὸς ἀπ' αὐτὴν,  
καὶ νὰ καταντήσῃ εἰς μίαν ἀθλιότητα χωρὶς τέλος.  
Διότι, καθὼς ἀνίσχυρος ήτον ἡ πρόφασις ἐνὸς Ῥωμαίου  
ὅτι δὲν ἔγινωσκε τοὺς νόμους, ἐπίσης καὶ περισσό-  
τερον ἀδύνατον εἶναι εἰς τὸν Χριστιανὸν νὰ δικαιωθῇ  
μὲ τὴν ἄγνοιαν τῶν Θείων νόμων εἰς τὸ κριτήριον τοῦ  
Ὕψιστου καὶ ἀδεκάστου Νομοθέτου· διόπου, καθὼς αὐτὸς  
λέγει, θέλει διαρῆν καὶ ὁ μὴ γνοὺς καθὼς καὶ ὁ γνοὺς.

Αὕτη η μελέτη τῶν Θείων νόμων, ἐὰν καὶ ἀνατιρό-  
ρητῶς ἀναγκαία, ἡμελήθη τὴν σήμερον, καθὼς καὶ  
ἄλλα καλά· καὶ δὲν εἶναι ἄλλο κοινότερον παρὰ τὸ νὰ  
βλέπῃ τις τοὺς περισσοτέρους τοῦ παρόντος καιροῦ Χρι-  
στιανοὺς εἰς παντελῆ ἄγνοιαν, ἡ τούλαχιστον εἰς ἐπι-  
πόλαιον καὶ ἀμέθοδον γνῶσιν τῆς ἴδιας αὐτῶν Σρη-  
σκείας. Οἱ γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ ἦνται οἱ πράτοι  
κατηγηταὶ τῶν ἴδιων τέκνων, ἀκατήχητοι αὐτοὶ, οἵτε  
δύνανται, οἵτε θέλουσι νὰ διδάξωσι τὰ τέκνα των.  
"Αν τοὺς ἔρωτήσης, ἔχουσι καιρὸν διὰ δλας τὰς ἀλλας  
βιωτικὰς ὑποθέσεις καὶ μερίμνας· καταγίνονται μὲ με-  
γάλην ἐπιμέλειαν εἰς τὸ νὰ συναδροῖσσωτι πλοῦτον διὰ  
τὰ τέκνα των· σπουδάζουσι νὰ συγκροτήσωσιν ἐπιγρ-  
μίας εύτυχεῖς· διὰ μόνην τὴν καλὴν ἀνατροφὴν τῶν  
τέκνων αὐτῶν δὲν εὐκαιροῦσι· ἢ, καὶ ἀν εὐλαμβάνωσιν,  
ὅλη ἡ ἀνατροφὴ, τὴν ὁποῖαν δίδουσιν εἰς αὐτά, πε-  
ριορίζεται εἰς τὸ νὰ τὰ διδάσκωσι, τίνι τροπῷ νὰ στο-  
λίζωνται, καὶ πῶς νὰ προσφέρωνται εἰς τὰς ἀμοιβαίας  
ἐπισκέψεις καὶ προστροφεῖς\*. Καὶ εἰς τοὺς τοιούτους  
γονεῖς ἀρμόζει κατὰ πολλὰ τὸ ὁποῖον ἔλεγεν ὁ Κράτης·  
"Αν θρωποί, ποῦ τρέγετε; τί καταγίνεσθε μὲ τοσαύτην  
σπουδὴν εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσητε χρήματα, ἔπειτα ἀμε-  
λεῖτε τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων, εἰς τὰ ὁποῖα θέλετε  
ἀφῆσειν τὰ χρήματα;"† "Οσοι δὲ πάλιν ἀπὸ τοὺς  
γονεῖς φαίνονται διὰ ἔχουσι φροντίδα διὰ τὰ τέκνα των,  
αὐτοὶ προφασίζονται, δῆτε δὲν ἔξεύρουστε τὸν τρόπον, κατὰ  
τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ τὰ διδάξωσι. — ΚΟΡΑΗΣ.

ΤΙΠΟΤΕ δὲν λησμονοῦμεν τόσον εὔκόλως, ὅσον τὰ  
παρελθόντα δεινά.

\* Κατ' ἀγήδειαν δὲν εἶναι ἀλλού δυστυχέστερον ἀπὸ τὴν ἀνατρο-  
φὴν, τὴν ὁποῖαν ἀνατρέφουσι τὴν σήμερον οἱ γονεῖς τὰ ἴδια τέκνα.  
"Οταν αὐτὸς μάθω τὸ τρόπον τῆς εἰδύσεως καὶ τῶν ἀμοιβαίων  
προστροφῶν· ὅταν εἰσέρωνται νὰ συγχλωσοῦσι φιλοφρονητικά τὰ λε-  
ξεῖδια, πολλάκις ἀσύγκλωστα· οἱ γονεῖς δὲ μόνον ἀρκούνται εἰς  
αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ νομίζουσιν, ὅτι τὰ τέκνα των εἶναι χρηστοπέδεστα.

† Εἰλεγεν ὁ Κράτης, δῆτε ἐπρεπεῖ (λαν ήτο δινατὸν) νὰ ἀναδῆ τις  
εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος μιᾶς πόλεως, καὶ ἐκεῖθεν νὰ χράξῃ, "Ω  
αὐτρωποί, ποι φέρεσθε, οἵτινες χρημάτων μὲν κτήσεως πέρι πάσαν  
ποιεῖσθε σπουδὴν, τῶν δ' νίσσων, οἱ ταῦτα καταλείψετε, μικρά  
φροντίζετε;" καὶ εἰς αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Κράτητος προσδέτει ὁ  
Πλούταρχος ἐνα φρόνιμον στοχασμόν. Οἱ τοιούτοι γονεῖς (λέγει)  
κάμινονται τὸ ὄμοιον μὲ ἐκείνους, οἱ διποίοι φροντίζονται διὰ τὸ ἱπο-  
δημα, καὶ ἀμελούσι τὸν πόδα, διὰ τὸν διποῖον εἶναι τὸ ὑπόδημα.—  
Πλούταρχ. περὶ Παιδ. Ἀγω.

\* Εἰς πολλότατα μέρη τῆς Γραφῆς προστάσσει ὁ Θεὸς τὸν Μωϋ-  
σῆν νὰ φανερώῃ τοὺς νόμους εἰς τὸν Ἰσραὴλ μὲ ταῦτα τὰ λόγια·  
"Δάλησον τοὺς νίσσους Ἰσραὴλ· τοὺς γονεῖς δὲ πάκιν νὰ διδάσκωσ-  
τε τέκνα, διετερονομ. 5. 7.